

Р. У. Галънд
по ЛУИС КАРОЛ

Загадки в Страната на чудесата

Славно предизвикателство,
вдъхновено от приключенията
на Алиса

КНИГОМАНИЯ

Лесни загадки

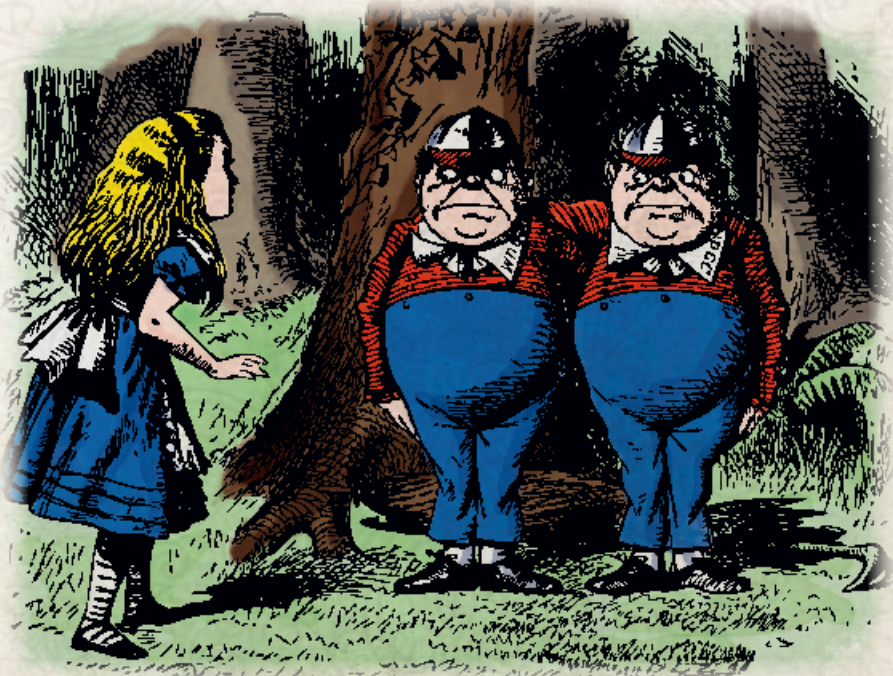

Туидълди и Туидълдум

– ДА НЕ СТЕ БЛИЗНАЦИ? – попита Алиса.

- Как пък не! – рече Туидълди.
 - Но наистина имаме едни и същи родители – каза Туидълдум.
 - И сме родени в един и същи ден и една и съща година.
 - Но определено не сме близнаци.
- Как е възможно това?

Решението е на стр. 168

Стрелец с лък

– НАВРЕМЕТО ПОЗНАВАХ ЕДИН СТРЕЛЕЦ С ЛЪК –
припомни си Белия Рицар.

Той здраво си очи превърза и шапката си закачи.
Макар да беше сляп като прилеп, той стреля и...
стрелата шапката прободе!

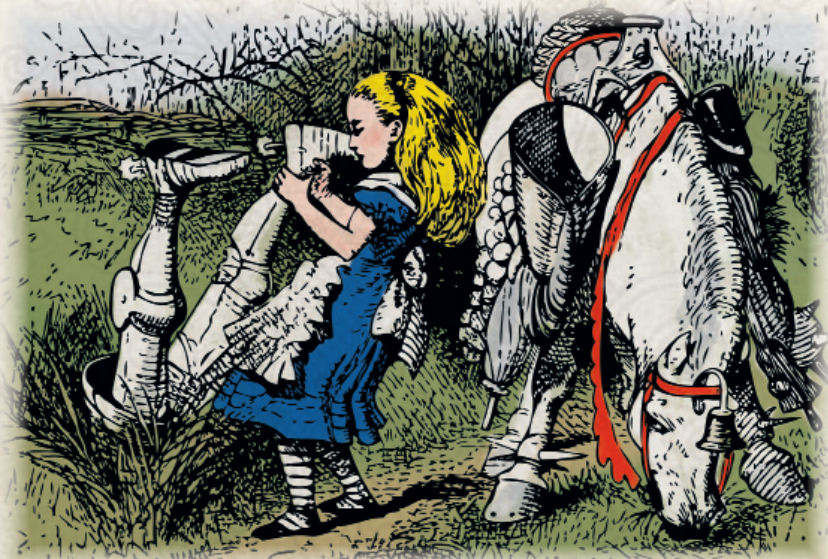
– Трябва да е бил много добър стрелец – каза Алиса.

– Нищо подобно – отвърна Рицаря, – той беше най-лошият
стрелец в Кралството.

– Значи е било просто късмет? – предположи тя.

– Нищо подобно – отвърна Рицаря, – той би могъл да повтори
това постижение хиляда пъти.

Можеш ли да обясниш защо?

Фалшива жалейка

АЛИСА ОТКРИ ФАЛШИВАТА КОСТЕНУРКА да хлипа тихичко
край една локва върху скалата.

Костенурката се обърна към нея и каза:

– Ти нож вземи,
и мен прободи,
аз здрава съм – поглеж,
а ти вече реवेश.

Пристигна Грифона и се включи в жалейката:

– И люто французи се вричат –
до смърт че те мен ще обичат,
а после главата ми режат,
и плачат: „Загина младежът!“

– Знаеш ли какви сме? – попита Фалшивата костенурка.

Точно обратното

– АЗ НЕ Я ВИДЯХ ДА ИДВА, защото
стоях зад теб – каза Туидълди.

– Точно обратното – възрази Туидълдум, – аз стоях зад теб!

– Какпъкне! – ядосано се сопна Туидълди.

Изглежда щеше да започне друга схватка.

– Чакайте! – каза Алиса. – Мисля, че разбирам какво е станало.

Ти разбра ли?

Решението е на стр. 169

УПЪТВАНЕ

ПЪТЕШЕСТВИЕТО НА АЛИСА през шахматната дъска започваше да обръква ума ѝ. А сетне, за нейна радост, тя забеляза крайпътен знак с четири стрелки.

– Сега ще се върна на пътя, за да стана царица – каза щастливо тя.

Само че още докато думите излизаха от устата ѝ, един порив на вятъра изтръгна знака от земята. Алиса го вдигна и с учудване видя, че знакът е съвсем здрав.

– Нямам нито карта, нито кого да попитам – рече си тя. – И как сега да си намеря пътя?

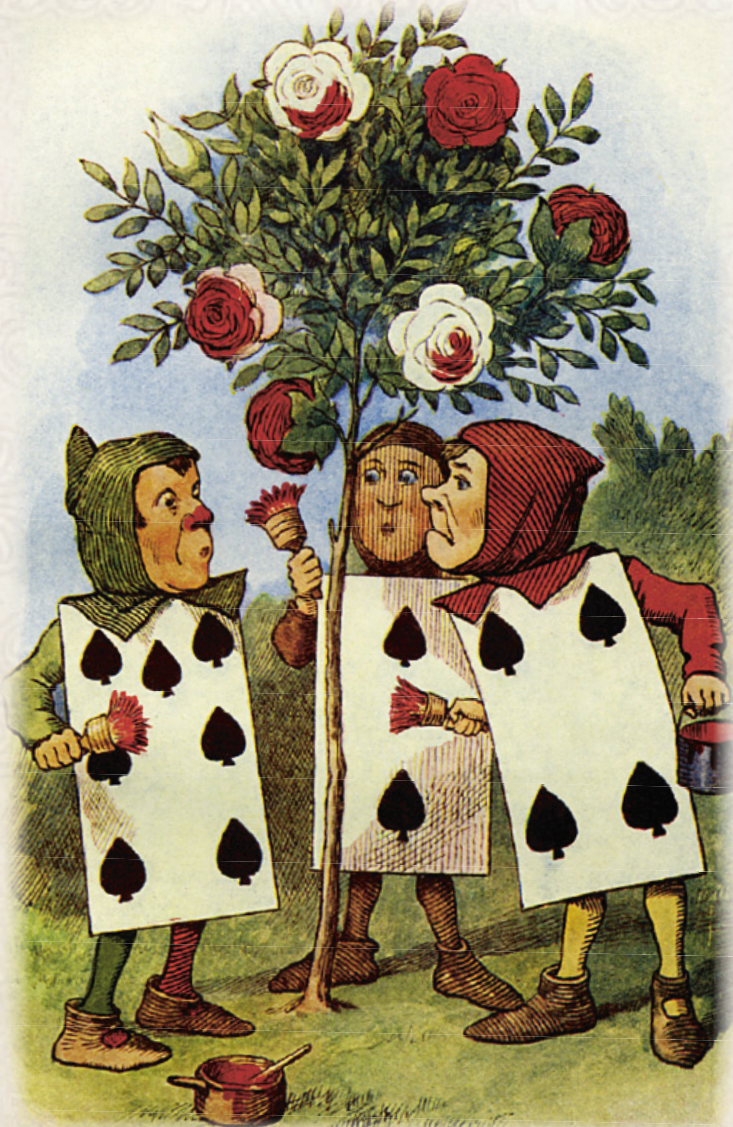

Намерете разлиқите

Между рисунката вляво и нейния огледален образ
вдясно има осем разлики. Можеш ли да ги откриеш?

Решението е на стр. 170

Опасно решение

АЛИСА ТРЯБВАШЕ ДА ИЗБЕРЕ измежду три врати.
Първата водеше към лабиринт, настлан с нажежени въглени,
втората – към тъмна като нощта стая, в която имаше
бездънна дупка, а третата – към отворената клетка на един
лъв, който не беше ял от шест месеца.

В коя врата да влезе тя?

Решението е на стр. 171

Лехи с рози

– ГОТОВО! ТОВА БЕШЕ ПОСЛЕДНАТА! –
рече градинарят с явво облекчение.

Бяха успели да боядисат розите на Царицата в яркочервено само няколко минути преди пристигането на Нейно величество.

– Чакай! – каза вторият градинар и лицето му стана бяло като розите преди боядисването. – Тя каза, че иска пет редици с по четири рози във всяка редица, а ние имаме само две редици с по пет рози!

– Ето я, идва! – викна ужасеният трети градинар.

Преди Царицата да пристигне, на градинарите им остава време само колкото да преместят четири розови храста.

Има ли някакъв начин да оформят пет редици с по четири рози във всяка?

Сопаджийски въпрос

Намерих сопа, която една ока тежи;
на осем равно тежки части я срежи
и ми кажи:
всяко парче колко ще тежи?

Подсказка: Верният отговор не е „една осма от оката“.

От „Загадки в Страната на чудесата“ на Луис Карол

Решението е на стр. 172

Две гатанки

ДАЙ МИ ДА ЯМ и аз ще живея,
но дай ми вода
и аз ще умра.
Какво съм аз?

АЗ НИЩО НЕ ТЕЖА,
но можеш да ме видиш.
А туриш ли ме в кофа със вода,
по-лека ще е тя.
Какво съм аз?

Номерът с шапките

ШАПКАРЯ, Мартенския Заек, Туидълдум, Туидълди, Дърводелеца и още петима джентълмени, чиито имена бяха толкова скучни, че те съвсем ги бяха забравили, се разхождаха по брега. Всеки носеше шапка – както се полага да правиш, когато се разхождаш по брега.

Изневиделица откъм морето духна силен вятър, сграбчи шапките им и ги стовари на купчина върху чакъла.

Всеки екскурзиант, останал без шапка, се пресегна да издърпа своята шапка от купчината. Очите им бяха пълни с пясък и те не можеха да различат едната шапка от другата.

Каква е вероятността деветима от тях по-късно да открият, че веднага са намерили собствените си шапки?

23

ST. THOMAS